

Byl jsem mladistvým vykradačem hrobů

Ivo Fencel

Epický příběh jako hororově humorná sbírečka píreček

OBSAH

1. píрко: Dagon

Dalího obraz zrodu H. P. Lovecrafta z jedné agónie

2. píрко: Zasklení Barentsova moře Edgarem Allanem Poem

3. píрко: Ivana Naivová zemřela a žije v Berouně

4. píрко: Krysy

5. píрко: Mlčící cizinec (který byl na výši)

6. píрко: Osazenstvo jedné nádražní čekárny

7. píрко: Pošťák z pekla

8. píрко: A obešel já polí šest

9. píрко: Dlahá feminizmu

10. píрко: Hrozný horor osudu

11. píрко: Vraždní Gríši Rasputina v Petěrburgu knížetem Jusupovem, panem Puriškevičem a poručíkem Suchotinem 18. děkábra 1916

12. píрко: Trávení Karkulčina času

13. píрко Jak je tomu na světě

Marný pokus o defínici

14. píрко: Škytavka světa v kostce

BÁSNÍKOVO UPOZORNĚNÍ BEZDOMOVCI

BÁSNÍKOVO VAROVÁNÍ JEJÍMU MANŽELOVI

BEZDOMOVCOVO EKLHAFT VAROVÁNÍ BÁSNÍKOVI

15. píрко Byl jsem mladistvým vykradačem hrobů

Dagon

Dalího obraz zrodu H. P. Lovecrafta z jedné agónie

Žila jsi jedna
i já byl jeden
a dávno sami
utekl leden...
Protekl říjen
utichl šepot
zarostli v báseň
smrtící klepot.
Polibek... Dáseň
i pekla jekot
Struny zní temna
volání: Dagon
ale jseš jemná
podsvětní vagón
Koupem se s Lori
zubatá s kosou
arktické vzory
umrzly s rosou
víry a vichry
vir válčí s vírou
zajati v krychli
močíme škvírou

A skřeti? Ztichli
A hymnu? Lapli!
zakletí v bichli
oddáni v kapli
s červi a plísni
zipy se zaply
okolo písni
zuby se sklapyly
Ten první? - Dagon
Ta druhá? – Hrůza
Podsvětní vagón
v němž skoná múza
ve zdech a větvích
hlodají krysy
vzpomínky zetlí
tak jako kdysi

Zasklení Barentsova moře Edgarem Allanem Poem

Recituj v starobylém duchu

Kdo by chtěl vidět div
ať počká na odliv
u Barentsova moře

A na skla těch vln vpluj

a dobře pamatuj:
Dál můžeš už jen sám...

Na sever po šest dní
pluj brigou solidní
než tě tam lapí vír

a vprostřed ryku vod
co řve tu o překot
se k výhni zdvihne sráz

tak drž se pevně strže
a spatříš, jí se drže
v pekle nad hlavou hrad

Ó, jak se v slunci třpytí
krásou sta duší sytí
pod ním však... sluj a chlad

Vlez do slují a tady
porubej mořské hady
za kterými spí drak

chce to jen paži hbitou
i setni saň tu lítou
ba rozpárej ji dýkou

Až krev z ní skane na zem
uzří tvý oko rázem
zářící diamant

Chyt' ho... a svižně zpátky.
Pak mine čas jen krátký
a můžeš řezat sklo

Ivana Naivová zemřela a žije v Berouně

Čti s naivním patosem

Ivana Naivová zemřela
A ŽIJE V BEROUNĚ
a možná nemá tolik citu
Ivana Naivová zemřela
A MÍRU BEROU MĚ
já jenom nevím, v kterým bytu

Krasy

Noří se to ze země
jeskyní, jam, děr
leze to už i po mně
je to smrti rej

Jsou jich stovky, tisíce

bojím se jich moc

dva, tři, čtyři měsíce

nad světem maj moc

Doly, stoky, kanály

opustily hbitě

lidi se jich nebáli

teď se klepou v bytě

krysa je teď králem

krysa vládne světu

neznáme ji málem,

ale krysa... je tu

MLČÍCÍ CIZINEC (který byl na výši)

Che, che, che!

Listy klesaly se stromů, šero houstlo mlhavé,
ještě jsem chtěl dojít domů, ale kroky váhavé
zavedly mě hloub do lesa, do močálů záludných,
tam, co stezka k rokli klesá změtí tvarů obludných
nad bažinou trčí skála, z mlhy, cáry pokrytá
na ní ta postava stála, tvář je čímsi zakrytá

Ticho toho kouta v lese porušil potom můj hlas,
ale ona nepohne se, i když volám: zas a zas:
„Kdopak jste a co tu chcete? Noc vám přece zabrání
ujít zpátky. Neprojdete! Leda až za svítání.“

Stín se ani nezachvěje, strnule tam v mlze stojí
Nevnímá snad, co se děje? Neslyší snad radu mojí?

Opakuji zas a znova
(mráz mi běží po zádech)
svoje zcela jasná slova.
ale ticho, jen svůj dech
slyším a jsem zděšený
Proč se nehne, neotočí
Lidský obr svěšený?
neukáže svoje oči
lidský obrys svěšený?

Krok za krokem jsem blíž k němu, a jak v mlhách svah se strmí,
věřím zrakovému vjemu, zvědavost mou vůli krmí
„Tady jste! Tak co tu chcete? Proč stojíte v pozoru?“

Tu však poryv ke mně smete
jako listí
mrtvolu

Osazenstvo jedné nádražní čekárny

Rambo z Brd

Bubeník s tikem

A teď bude ticho!

Ujel Do Kanady

což je taky jméno

Zabil jsem Kajínka!

což je další lež

A prsty Vatikánu

Taktéž Bogan Hrabal

a ostře sledovaný šlak

a konev

kropič, meditace

vánoční expres, aprobace

Matrace, práce, devalvace

půlnoční duše

a houslový klíč

K chůzi vždy zneuživej kolečka

a Quentin Tarantule

Stříbrný blesk

Tim Tolar

pěkný severák

nádražák

zvíře

moucha tse-tse

Mrkáček Čiko

trampolína
inkubátor
pan potrefený
restaurátor
pan střelený
pan trhlý
a Veronika s houslemi
Horké párky!

Pošťák z pekla

V mé duši ještě kupí se
milostné dopisy
však srdce puká na míse - a zbyly nápisy a
pošťák z pekla

Ó, vysledovat dají se
tři šťastné případy
však srdce puklo na míse -a Pán má nálady

můj pošťák z pekla
a příbor zvoní o příbor
milostné souboje
i názor přišel o nádor
a oba... nají se

i pošťák z pekla

A obešel já polí šest

Ladislavu Klímovi

Za pátým polem víří
odporní.pancharti
prach, puch vše se škvíří
jsme teprv caparti
a v polích to zlem dýše
já, autor prvotin
mor, moc i čtvrtá říše
a každým dnem a hodinou
se pomilovat s jedinou
A zelo, vepřo: co sta knedlíků?
I obešel já polí šest.
a beze všech cavyků
i chtěl též delší báseň napsat,
ač módou už to není víc
však pes tu pošel
a já chci chlastat
v poli u Cholupic

Dlaha feminismu

Patriku Linhartovi

Lehké není kupit rýmy
když ses dočkal senné rýmy

Je dost těžké zůstat hejsek
hryzl-li tě polní rejsek

Stěží ujdeš politbyru
ještě hůř však prchneš viru
je to pracné skládat ódy.
když to v pekle vyšlo z módy

Není šance čekat změny
když jsi zmámil pouze ženy,
ale četbu lze psát školní
když se vyhneš plné polní
a do světa stvoříš díru
necháš-li si vlastní víru
oproštěnou od všech ismů
to je dlahou feminismů

Hrozný horor osudu

Stevensonovi

Venku víchr teskně hučí
DIVNÁ PŘEDTUCHA mě mučí
vtom se ozve v přízemí
telefonu zvonění
Já ten hovor přijmout pudu
neuniknu přec osudu

„Měl jsem přijít PO PÁTKU,“
zní ve žlutém sluchátku,
„ale přijdu ještě dneska.
Už ti došla ta má treska?
Abys zahnal tu svou nudu
poslal jsem ti ji tam v sudu.“

„Díky za ni, Morrisi
Jsem rád, že dál živý jsi.
Ale mluvíš divným hlasem
dobře je to slyšet až sem.
Ale ano, už se pudu
poohlédnout po tom sudu.“

Neznámý:

„Nediv se, že mluvím bídně
honí mě tři vrazi z Vídně,
ale ty se každopádně
nesnaž vypátrat je za mě
a teď už běž za zásluhu
podívat se po tom sudu!“

I otevřu vlastní dveře
vedle ovocného keře
stojí svým dnem na zemi
veliký sud stlučený
Sotva víko odskočilo
leknutím mě zamrazilo
a co víc vám říkat budu
zavraždil jsem vskutku nudu,
neunikl já osudu...:
Treska nikde
Morris v sudu

**Vraždění Gríši Rasputina v Petěrburgu knížetem Jusupovem, panem Puriškevičem a
poručíkem Suchotinem 18. děkábra 1916**

Stylem rozmarné kramářské písně.

Žili byli zavraždili
Rasputina Gríšu

o tom, jak ho utopili
podle pravdy píšu
Carevna je z něho pryč
stále Grišku hledá
na mužiky dostal bič
teď se jen tak nedá
Rasputin Jefimovič
eminence šedá
Žili byli zavraždili...

Chrabrý kníže Jusupov
podlou vraždu chystá
kumpány má, škoda slov
samý anarchista
Tito lotři zhovadilí
a poručík Suchotin
u vodky se uradili
zbaví Rusko souchotin!
Žili byli zavraždili...

Dali hlavy dohromady
pracovat je nechali
hlavy vymyslily zrady
tři nápady dostaly
První nápad v sobě chová
mozek pána Jusupova
a problém je jen dá-li
dobrý doktor Lazovert
(ten podšitý carův čert)
dá-li cyankáli
Žili byli zavraždili...

Doktor dodal, až mě mrazí

dávku podle potřeby
nasypem ji, braši draží
Rasputinu na chleby
Porobený lid se dusí
i já sotva dýšu
konec tomu býti musí
otrávíme Gríšu
nevolníci hodně zkusí
odpravíme panáčka
a mužici celé Rusi
budou trsat kozáčka
Žili byli zavraždili...

Pozvali ho na hostinu
zloducha a opilce
odpyká tu svoji vinu
v krutých křečích po chvílce
Podle Něvy jede zvolna
zbožňovaný elegán
netuší, že je to kolna
nebyl nikým varován,
že ten palác v Petrohradu
(sídlo šlechty zhýralé)
skrývá uvnitř krutou zradu
nepomůže Paralen.

Žili byli zavraždili...

Jen dál, Griško Rasputine
zve ho cara bratranec
můj dům dobrým jídlem sline
zavítej k nám na žvanec!

Lačný gurmán Gríša
hltá jako dingo
mlsný jako ruský míša
drzý jako Ringo.
Nenažraný mužik jeden
za dvě, za tři minutky
zbaštil (kořeněné jedem)
obložené minutky.
Cpe se ovšem s chutí dále
vrazi na to civí
Rasputin je živý stále
Jusupov se diví.

Lačný gurmán Gríša
hltá jako dingo
mlsný je jak míša
drzý jako Ringo!

I zved kníže pohár vína
upřímně se smáli
a Gríšova huba líná
bumbá cyankáli
Žili byli zavraždili...

Dopil do dna, utřel pusu
přede zraky vragů
spořádal pak zvolna husu
a telecí ragú
Lačný gurmán Gríša
hltá jako dingo
mlsný je jak míša
drzý jako Ringo!

Dostal od nich deset kulek
a že mířit dovedli
on se ale sotva ulek
řehtá se jak posedlý!
Hrůzyplná pravda je to
a vidím vše jako dnes
děravý byl jak řešeto
a ještě si na stůl vlez
Lačný gurmán Gríša...

Rasputin byl divný tvor
každý z něj chtěl nehet
nezabil ho ani mor
ani vroucí dehet
tuhý kořen musel mít
nebyla to vločka
životů snad sedm žít
jako ňáká kočka
a přece ho pokořili
utrátili mužika
do Něvy jej ponořili
ať se dusí, zalyká
to mu přáli
jen se smáli
řehtali se, vrahové
do voděnky Gríšu dali
do voděnky ledové
za vlasy ho uchopili
tumāš, to ti patří
my tři jsme ti zaplatili
tak se napij za tři

Žili byli zavraždili...

Než ho pod led zastrčili
co s ním bylo pachtění!
o půlnoci ukončili
Rasputina vraždění
A ty setři pot si dekou
posluchačko kamenná!
Krmíme se tady vekou
ta zem byla zkoušená
Děláme si v klidu šprýmy
vykřikl však Rasputin:
I'm dreaming, I'm dreaming
Bude tady raz Putin!

Tak skončila podlá liška
zhouba Ruska, prorok Griška
takhle odpravili Gríšu
to vám klidně podepíšu

Trávení Karkulčina času

1.

Jorika Červená
k babičce kráčí
torna je nazděná
co hrdlo ráčí:
Dopis i bábovka
griotka, jabko

whisky a sodovka

pro tebe, babko

Vlkodlak šedivý

podlé má plány

babička diví se

když slyší rány

„Kdo klepe? Kdo tluče?“

Pošťáčka? Vnučka?

Nazuje papuče

a vpustí

vlčka!

To si dal do tlamy

babičku slupl

odestlal tlapami

do peřin hupl

Na dveře vtom t'ukne

Jorika - Karkula

vlk ani nemukne

slintá mu papula

Jorika Červená

vstupuje do síně

svítila zelená

a nejsme v Londýně

Tady jsme v Evropě

v ní se vše upeklo

zde dojde k potopě
a to, co vyteklo
zpátky sem nateče
nemějte starosti
dívej se, člověče
kde žiješ? V Podkosti?
Kdepak jsi ukrytý?
S Viktorkou u splavu?
Někdo je zarytý
druhej spíš na hlavu.
Jorika Červená
nečetla Babičku
a potem zbrocená
si nesla krabičku
v krabičce pozdravy
od vlastních rodičů
z daleké Moravy:
všecko je na...
Jorika Červená
dere se k peřině
a celá zjevená
ptá se ve vteřině:
„Má milá babičko
ležíte bez ducha
proč máte maličko
obrovitá ucha?“

Vlk nechal okolků
odpověď zazněla:
„To abych svou holku
trochu líp slyšela!“
Okolo postele
se děvče točí:
„Proč máte, jú, hele,
tak velké oči?“

Vlk nedělá fraky
odpověď zazněla:
„To abych tě taky
kapku líp viděla.“
Jorika vyndává
z batohu husu:
„Proč máte,“ dodává,
tak velkou - pusou?“

Husa zavoněla
vlk po ní chňapnul
Jorika zmizela
neboť ji slupnul
To si dal do nosu
lidojed vlčí
u paty kokosu
leží a mlčí
čeká až babičku
s Jorikou stráví

chytrou měl hlavičku

vlkodlak pravý

2.

Lesklý nůž kalený

na zádech dvojku

myslivec zelený

pes na obojku

Už jsou na mýtině

Rek cítí vlka

který po hostině

chrápe a krká

Vyžranou chaloupku

objevil hajný

co vlk má v žaloudku

je ještě tajný

Záhady řešení?

Rozpárat zvíře!

Jaké to zděšení!

Je to k nevíře!

babička vylézá

Jorika za ní

svou husu nalézá

v žaludku paní

děkovat nestačí

za záchránění

pečeň pak posváčí

strávená není

Jak je tomu na světě

Marný pokus o definici

Svět je moc divný místo

co je ti platný, že víš to

Škytavka světa v kostce

1. BÁSNÍKOVO UPOZORNĚNÍ BEZDOMOVCI:

Jsem plnej básní

ty snídáš sníh

2. BÁSNÍKOVO VAROVÁNÍ JEJÍMU MANŽELOVI:

Jsem plnej básní

ty snídáš s ní

3. BEZDOMOVCOVO EKLHAFT VAROVÁNÍ BÁSNÍKOVI:

Já jsem těžil kaolín

napadal ti do holín...

ek

Byl jsem mladistvým vykradačem hrobů

Krvavá a hrůzyplná historie toho hradu
pokládána za záhadu, nic s ní společného nemá,
neboť vysvětlení jasné existuje bezesporu
blízko má však ku hororu,
že až člověk jektá děsem,
když čte následující řádky,
líčící, jak temným lesem
ubírám se domů, zpátky
Kůň se náhle divně chová
nechce se mu nějak dále,
pobízím ho sice stále, ale odmítá jít znova.

Vtom před sebou mezi kmeny
nečekané spatřím místo:
hrobů je tu jistě na sto
bílé náhrobní kameny

A potom
se cosi stalo, co mě strašně polekalo,
co mě hrozně vyděsilo. Chcete vědět, co to bylo?
Na hrobech se rozhýbalo
asi tři sta malých stínů
Draculových lačných synů?
V divém reji se to hnalo!
ke mně
a já věděl jistě,
že jsem na nesprávném místě,

a to v situaci hrůzné,
kterou vždy horory různé
líčily na tomto místě

I ten hrad tu bude jistě,

u něhož prý kdysi padli,
stovky životů tu zvadly,

ano...

Tři sta st'atých jistě

Křivdou to teď zavylo
a již cítím jejich nehty

nebyly to tedy šplechty

o tom

co mě zabilo.